

A Titanic katasztrófája

Hozzáadta: Bodnár Sebestyén

2004. október 20. Szerda 19:46

Utolsó frissítés 2007. november 20. Kedd 08:51

A Titanic katasztrófája, David Sharnof szemszárgépe...

1912. Április 14-én, vasárnap este a New York-i Wanamaker Áruházban egy fiatal ember, David Sharnof tartott telefonátgyeletet az igazgatási emeleten. Hogy az időt mossa, amikor nem telefonált senki, Sharnof a maga barkácsolta kis rádióvevőn keresett valami érdekeset. Először csak két rádióamatőr szokványos társalgását hallta, aztán a zűrtjelek között hirtelen elkapta egy morzeüzenet végén: "...CQD MGY..." Sharnof is jól tudta, mit jelent a kódolt üzenet: ezt akkor adják le, ha szerencsétlenül esnek a tengeren: "Come Quickly, Danger." (Gyertek gyorsan, veszélyben vagyunk!) De melyik hajás jelenti az MGY? Egy ideig csend volt a hullámmélységben, azután a fiatal ember még mindig morzsaiban, ártatlanul üzenetet fogott: "Sürgősen segítség! Helyzet kritikus 41°46'. Jöghegyek felétek!"

David Sharnof néhány percnyi várakozás után azt is megtudta, melyik a szerencsétlenül járt hajás, mikor a Carpathia, a Cunard társaság angol utasszállója hajója válaszolt: "Titanic! Azonnal meggyőzünk!"

Csengett a telefon. David feledve munkáját ri ki a telesszónán, hagyta csengeni, és a májusi vonalon felhívta barátját, aki gyakornok volt az egyik New York-i napilap háttérben. Barátja először azt hitte, ugratják. Az egész sajtó azt állította, hogy a Titanic, amelyet New Yorkba vártak neves utasaival. Tökéletesen biztonságos. Nem, az új dolog, hogy éppen a Titanic legyen veszélyben! David azonban addig erősködött, máig végül meggyőzte barátját.

Kezdés: Ájságának az ilyen hátrányai manna! A fiatal riporter elhatározta, hogy felbontja a titkot. David közbe fokozott figyelemmel hallgatta tovább a rádiójeleket. Ugyanekkor New York városában 1450 km-re, a Titanic fedélzetén Phillips rádiós továbbította a segélykérő üzenetet: "A Titanic mindenkinek..." Fél egy volt. Smith kapitány parancsot adott tisztjeinek: - Először szöveg-mentés csónakokat, állítsd meg az utasokat a fedélzeten! Ki-ki természetesen szerinti reakciója eláttt néhány perccel sok utas megérezte a nagy rezekadást, de csak villámok voltak. Mivel nem voltak tengeri tapasztalataik, nem nyugtalankodtak. Mind úgy tudták, hogy a tizenhat órás zhatlan oldalkamra, ez a valószínűleg technikai csoda megvált a hajás minden katasztrófájától. Hiszen előzőleg kipróbálták: de akkor is fennmaradt a víz, amikor néhány kamrát teljesen elárasztottak!

J. B. Ismay, a White Star hajótársaság elnöke azonban nagyon is jól tudta, hogy a hajás valaminek nekiállt. Sietve házigyártást rendelt, és elindult, hogy megkeresse a kapitányt. Az utasok bágyadtan jöngölgáltak a májusi káosz zenekar muzsikájára, vagy az utolsó poharat félre-tették valamelyik bárban, aludtak vagy a kabinjukban olvastak. Felsőszállókát, hogy vegyék fel mentőmellényeiket, és menjenek a fedélzetre. Először mindenki azt mentősi gyakorlatról van szó.

A gyilkos jöghegy káoszteretis tette megeppoly hirtelen tánt el a szótben, mint ahogy előbukkant. Még senki sem tudta, hogy több mint száz más ember, tönkretette a Titanic oldalán. A tizenhat órás kamra káoszál a tette elnt, víz, éppen annyit, amennyi a katasztrófa hoz kellett. A gépek leálltak. Elsőnek, egy elárasztott rekesz káoszál, a hatos, majd az új tette kazánház falai engedtek. Samuel Hemming lámpakezelés az első víz-zhatlan rekesz felől káoszál, fátyalást hallott. Odasietett: a lánkrakárba csak úgy zuhogott befelé a víz. Az egyes raktár káoszál, a májusi kamrában, ahol a fátálaktak, vezetőjék, Charles Hendrickson csobogást hallott: a diadalmas tenger elfoglalta a hajófeneket, és a víz betört a folyosóra.

Odafönt Ismay elnök a kapitánnyal tárgyalt. Moody a hatodik tiszt listával a kezében ismertetette a megdöbbentő adatokat: a csónakokban 1178 hely van, a fedélzeten pedig 2207 ember! A szövegkódolt fátálást májusi ott lágtak a csónakok, káoszszárművel dobozokkal, víz-ztartályokkal, lámpákkal megrakottan, leeresztésre káosz.

Háromnegyed egy van. Egy csónakot végre víz-zrebocsátanak. Ugyanekkor New Yorkban David Sharnof lázasan állított mit halla a fejhallgatóban. Mellett ájságának barátja telefonon állandó kapcsolatban áll a fátálást, aki veszi a hátréket: a Frankfurt, a német Lloyd társaság egyik gézál, a Carpathiához hasonlóan a szerencsétlenül eső szőhelyre tart. Tudják, hogy még 33 kilencven kilométerre van hátra, de vajon pontosan hol is van a katasztrófa szőhely? A Titanic segélykérésre indult az amerikai Virginian, a kanadai Mount Temple, az orosz Burna is. Arról senki sem értesült New Yorkban, sem a Titanicon, hogy tálm 32 kilométerre vesztegel a Leyland társaság gézál, a

hajás hirtelen megremegett, mintha utolsá erá'fesz-tássel igyekezne fémlelmedni, aztin lassa, máltáságteljesen elsá'lyedt a tengerben. Á-t perccel mált negyed hájrom.

Sosem tudjuk meg, hájnyan voltak máog Áletben a fedélzeten maradt 1500 ember ká'zál, mikor elsimult az Áriási Árvány. Jághideg volt a v-z. Egy tá'olá', Lightoller tiszt mondta: - Mintha ezer ká'spenge hasogatott volna. Aki tudtak Ászni, mágis megprábá'lták eláni a csá'nakokat. Ná'hájnyukon segá-tettek, de tá'bben voltak, akiket leá'tá'ttek vagy eltasá-tottak az evezá'vel. Tragikus, tá'bb nyelvá' ká'rus á'vá'ltá'tt segá-tsá'ogárt. - Olyan volt, mint az Áljenzás egy futballmeccs vágán - mondta kásá'bb George Kemish fá'tá'.

A tizenágyes csá'nak parancsnoka, Lowe tiszt ná'ogy má'jik csá'nak, a tá-zes, tizenkettes, ná'gyes Ás a D jelásá' ká'zál haladt. Mivel egyik sem volt tele, sajá't utasait á'tá'ltette a má'jik ná'gy csá'nakba, Ás Ánká'teseket kárt a segá-tsá'ogárt kiá'ltóá'k felkutatásá'ra. Egy ÁrÁ'ig tartott, mire mindezt megszervezte, Ás vágál csupán ná'gy halott tudott kihá'jszni, ká'ztá'k Phillips rádiá'st, aki hamarosan meg is halt. Az egyes, Á'tás Ás kettes csá'nakban is volt Á'res hely, de az itt á'lá' ná'kÁ'n kitá'rt a hisztória; bekapaszkodtak az evezá'kbe, Ás megakadá'lyozták a tengerás hogy odaevessenek a tá'lá'k ná'hájny szájz má'terre fuldoklá' emberekhez. A tizenyolc csá'nak Á'szesen tizenhájrom v-zbe esett há'rá'ttet mentett ki.

Hajnali fá'ol ná'gy felá' nem lehetett tá'bbá' segá'lykiá'ltá'ist hallani. Idá'nká't felcsendá'lt a csá'nakokbá' egy zoltá' rászegeen ordá-tozott valaki, aki tá'ol hevesen bá'torá-totta magá'it whiskyvel. A csá'nakparancsnokok a sá'tá'tben szá'longattá'k egymá'ist. Á's hirtelen fá'st lá'jtszott az Ágen. Minden szem rá'szegezá'dá'tt. A Carpathia vágre elá'orte a 46á'46', nyugat 50á'14' pontot. Rostron parancsnok há'iba fá'rká'szte az Ájszaká'it, nem lá'tta a Titanic ká'rvonalait. Phillips rádiá's nyilváj'n tá'vedett a helymeghatározá'sban.

Rostron a biztonsá'ig kedvá'ort má'gis fellá'tt egy raká'tá'it. Nagy meglepetásá're szá'jos váj'lasz Árkezett: aprá's, ha kialvá's lá'ngok, amelyek lidá'rcfá'nyká't tá'ncoltak a tenger fá'lá'tt. Meggyá'jtottá'k a reflektorokat. A mozgá's fá'nyoszlopokban Á'szÁ's lá'dá'kat, mindenfá'le roncsokat lá'jttak, azutá'jn csá'nakokat, ahol az emberek hamar ellobbaná's tá'zeket gyá'jtottak szá'raz Á'sá'jaikbá's, kalapjaikbá's... Borzalmas katasztrá'fa tá'rtá'hetett, ha a Titanic nincs sehol!

A Carpathia megá'ilt. Csá'nakok siettek a há'rá'ttetek elá'. Az utolsá's tá'olá' csak fá'ol kilenckor lá'pett a megmentá' fedélzetá're. Rostron, mielá'tt elhagyta a helyszá-nt, odahá'zott, ahol a Titanic elsá'lyedt. Az 1502 halottnak nem maradt semmi nyoma - a brit há'záz's bá'szkesá'ge magá'ival rá'jntotta á'ket a má'lybe.

Ná'hájny ká'p a Titanic má'lybe merá'lt roncsairá':

Á's a há'k elmerá'lásá'nek szakaszairá':